

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
(τομέας Μακεδονίας και Θράκης)
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Περιβάλλοντος, Πολιτισμού και
Πολιτιστικής Κληρονομιάς και Αθλητισμού
ΤΜΗΜΑ Παραδοσιακών Οικισμών και
Διατηρητέων Κτηρίων

Θεσσαλονίκη, 1 -10 - 2019

ΜΕΛΕΤΗΤΡΙΑ: Σελεβίστα Μελίσσα

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

ΘΕΜΑ: «Χαρακτηρισμός ως διατηρητέων τριών (3) κτηρίων (Α, Β και Γ) καθώς και στοιχείων του άμεσου περιβάλλοντος αυτών, όπως, της μεταξύ τους εσωτερικής στοάς κάτω από τα κτήρια Β και Γ, της εσωτερικής αυλής που διαμορφώνεται μεταξύ τους και της περιφραξής με ψηλό διαχωριστικό τοίχο επί της οδού Αγ. Θεοφάνους, στην περιοχή «Αλώνια» της Νάουσας, Π.Ε. Ημαθίας, φερομένων ως ιδιοκτησιών: Κληρονόμοι Αναστασίου Πριμέντα (κτήριο Α), Κληρονόμοι Νικολάου Μακούλη (κτήριο Β), Ταξιάρχη Κουτσουπιά (κτήριο Γ) και καθορισμός ειδικών όρων και περιορισμών δόμησης αυτών».

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ - ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

1. Το υπ' όψιν συγκρότημα των τριών κτηρίων του θέματος, βρίσκεται στην πόλη της Νάουσας, του Π.Ε. Ημαθίας και συγκεκριμένα, στην περιοχή «Αλώνια». Αφορά λαϊκές κατοικίες, με επικάλυψη στέγης, που με την κλίμακά τους δημιουργούν ένα αρμονικό σύνολο γύρω από το αστικό τοπίο της οδού Αγ. Θεοφάνους.

Και τα τρία (3) κτήρια, διατηρούν αξιόλογα τυπολογικά και μορφολογικά στοιχεία της παραδοσιακής Μακεδονίτικης κατοικίας και μαζί με τα υπόλοιπα διατηρητέα κτήρια της περιοχής «Αλώνια», συνθέτουν ένα αξιόλογο- παραδοσιακό σύνολο.

2. Κτήριο Α επί της οδού Αγ. Θεοφάνους 15 :

Πρόκειται για ένα διώροφο κτήριο, με ισόγειο και έναν όροφο με επικάλυψη κεραμοσκεπής. Εντάσσεται στο αξιόλογο παραδοσιακό σύνολο της οδού Αγ. Θεοφάνους, πλησίον του παραδοσιακού συνόλου της όμορης οδού Χατζηκουρκούτα, της περιοχής «Αλώνια». Στοιχεία του όπως, η μορφολογία, ο τρόπος κατασκευής, η τυπολογία της κάτοψης και τα υλικά, που θα αναλυθούν στη συνέχεια, μαρτυρούν πως πρόκειται για μια οικία που συγκαταλέγεται στον τύπο «νοικοκυρόσπιτο». Η κατηγορία «νοικοκυρόσπιτο» σύμφωνα με τη βιβλιογραφία (Μακρής Κ., Βήματα, εκδόσεις Κέδρος, 1979) αποτελεί έναν ενδιάμεσο τύπο της Μακεδονίτικης αρχιτεκτονικής για την κατοικία, ανάμεσα στις δύο βασικές κατηγορίες των κατοικιών που χρονολογούνται από τα τέλη του 17^{ου} έως τα τέλη του 18^{ου} αιώνα, που ήταν τα «αρχοντικά» και τα «λαϊκά» σπίτια. Είναι κυρίως κτίσματα που σε σύγκριση με τα ισόγεια «λαϊκά» σπίτια, έχουν πιο σύνθετη κατασκευή, είναι διώροφα ή τριώροφα, έχουν λιθόχτιστους τοίχους των κάτω πατωμάτων, ενώ στους πάνω ορόφους δημιουργούνται χαγιάτια, προεξοχές, οι τοίχοι έχουν πολλά και μεγάλα παράθυρα, κλπ. Αντιστοιχούν σε ένα πολύ σημαντικό κοινωνικό στρώμα, στους νοικοκυραίους, στους τοπικούς εμπόρους, στους βιοτέχνες, κλπ., ενώ αρκετά στοιχεία τόσο της εξωτερικής μορφολογίας όσο και της εσωτερικής διαρρύθμισής τους είναι κοινά ανάμεσα στα «νοικοκυρόσπιτα» και τα «αρχοντικά». Πρόκειται επομένως για μια διώροφη παραδοσιακή κατοικία, με λιθοδομή στο ισόγειο, ελαφρότερη κατασκευή στον όροφο και επικάλυψη με ξύλινη στέγη, με αξιόλογα τυπολογικά και μορφολογικά στοιχεία της παραδοσιακής Μακεδονίτικης κατοικίας όπως:

- α)** ο καθ' ύψος λειτουργικός διαχωρισμός των χώρων: στο ισόγειο εξυπηρετούνταν πάντα οι βοηθητικές λειτουργίες (αποθήκες, αμπάρια, κλπ) ενώ στους ορόφους διατάσσονταν χώροι που εξυπηρετούσαν τις καθημερινές ανάγκες διαβίωσης (ύπνος, φιλοξενία, υποδοχή επισκεπτών, κλπ). Συγκεκριμένα, το υπό μελέτη κτήριο εσωτερικά αναπτύσσεται σε τρία επίπεδα τα οποία επικοινωνούν μεταξύ τους με ξύλινη σκάλα. Στο 1^ο επίπεδο του ισόγειου, αναπτύσσονται μεγάλοι αποθηκευτικοί χώροι, στους οποίους υπάρχει πρόσβαση και από την εσωτερική αυλή που δημιουργείται στην πλαϊνή όψη του κτηρίου μέσω μιας ξύλινης δίφυλλης πόρτας με ενσωματωμένο φεγγίτη στο ανώφλι της, **β)** η ύπαρξη ξύλινου μεσοπατώματος (2^ο επίπεδο), χαρακτηριστικό στοιχείο των λαϊκών κατοικιών της Μακεδονίτικης αρχιτεκτονικής που είναι προσπελάσιμο από το πλατύσκαλο της κεντρικής ξύλινης κλίμακας. Στο μεσοπάτωμα υπάρχουν βοηθητικοί χώροι και χώρος δωματίου με τζάκι («χειμερινός οντάς»), καθώς και ένας χώρος κουζίνας ο οποίος όπως διαπιστώνεται αποτελεί μεταγενέστερη επέμβαση λόγω του διαμορφωμένου δαπέδου του από μπετόν, **γ)** η χαρακτηριστική διαρρύθμιση κάτοψης ορόφου (3^ο επίπεδο): η ύπαρξη τεσσάρων περίπου ομοιόμορφων χώρων, διαταγμένοι στις τέσσερις γωνίες του κτηρίου, ενώ κεντρικά διαμορφώνεται ένας ενιαίος χώρος, η σάλα, η οροφή της οποίας φέρει ξύλινη επένδυση. Ο κεντρικός αυτός χώρος της σάλας, στις παραδοσιακές κατοικίες ήταν σημείο σημαντικό για την ζωή του σπιτιού, χώρος λειτουργικής επικοινωνίας με τα άλλα δωμάτια και ουσιαστικά ο χώρος συνάθροισης της οικογένειας, υποδοχής των ξένων, ενώ λόγω της κεντρικής της θέσης στην διαρρύθμιση της κάτοψης, παραλάμβανε και όλες τις κινήσεις, από και προς τα υπόλοιπα δωμάτια, τα οποία ήταν τα δωμάτια διαμονής και ύπνου, οι λεγόμενοι «οντάδες». Στην εν λόγω κατοικία διαπιστώνονται τρεις οντάδες στο επίπεδο του ορόφου, ενώ στην τέταρτη γωνία διαμορφώνεται ο χώρος της κουζίνας («μαγειρείο»). Τα δωμάτια («οντάδες») δε διαφέρουν σχεδόν σε τίποτα μεταξύ τους (σχεδόν ισοδύναμοι χώροι) με τη μόνη διαφορά στον έναν από αυτούς να υπάρχει το πατροπαράδοτο χριστό τζάκι, το οποίο όπως συνηθίζονταν, τοποθετείται στη μέση του εξωτερικού τοίχου.
- δ)** το κλιμακοστάσιο ξεκινά από το ισόγειο και καταλήγει στον κεντρικό χώρο του ορόφου, στη σάλα.

όπως είθισται στις παραδοσιακές κατοικίες της Μακεδονίας. Είναι ξύλινο με ξύλινα κάγκελα και κουρπαστή. ε) η ύπαρξη ειδικού χώρου αποθήκευσης και φύλαξης ρουχισμού που δημιουργείται σε συνέχεια του κλιμακοστασίου και που μας παραπέμπει σε ένα από τα βασικά έπιπλα που διέθεταν οι παραδοσιακές κατοικίες της Μακεδονίας και που το αποκαλούσαν «μεσάντρα» ή «μουσάντρα» όπου στην σημερινή ορολογία θα μπορούσε να ονομαστεί «εντοιχισμένη ντουλάπα». Εκεί έβαζαν τα στρώματα και τις βελόντζες που μεταχειρίζονταν το βράδυ. Δηλαδή, οι ένοικοι έβγαζαν τα στρωσίδια κάθε βράδυ και την ημέρα τα μάζευαν, τα έκρυβαν στις μουσάντρες και έτσι ο οντάς έμενε σχεδόν άδειος. Αξιοσημείωτη είναι επίσης η πρόχειρη ξύλινη σκαλίτσα που ξεκινά μέσα από τη «μουσάντρα» και οδηγεί στο χώρο κάτω από τη στέγη. στ) τα παράθυρα είναι λιγότερα και μικρότερα στα κάτω επίπεδα του ισόγειου (για λόγους ασφάλειας και προστασίας), ενώ στον πάνω όροφο είναι περισσότερα και μεγαλύτερα, επιτρέποντας τον άνετο αερισμό και ηλιασμό. Είναι ξύλινα και ειδικότερα στο επίπεδο του ορόφου έχουν και ξύλινα παντζούρια με περσίδες. Οι εσωτερικές πόρτες είναι ξύλινες και ταμπλαωτές.

Από την φωτογραφική τεκμηρίωση διαπιστώνονται αρκετές φθορές που έχει υποστεί το εσωτερικό του κτηρίου (φουσκωμένα δάπεδα και σε κάποια σημεία κατεστραμμένα, φθορές στους εσωτερικούς τοίχους και στα κουφώματα, κτλ).

Εξωτερικά, η πρόσβαση στο επίπεδο του ισόγειου από το δημόσιο δρόμο, πραγματοποιείται μέσω μιας ξύλινης δίφυλλης πόρτας που βρίσκεται σε κεντρικό περίπου τμήμα της πρόσοψης επί της οδού Αγ. Θεοφάνους και φέρει ενσωματωμένο φεγγίτη στο ανώφλι της. Δευτερεύουσα πρόσβαση προς το ισόγειο υπάρχει και από την εσωτερική αυλή που δημιουργείται στην πλαϊνή όψη του κτηρίου μέσω μιας ξύλινης δίφυλλης πόρτας με ενσωματωμένο φεγγίτη στο ανώφλι της, από την οποία υπάρχει η απευθείας επικοινωνία με τους αποθηκευτικούς χώρους της οικίας.

Διακρίνεται, σαφής διαίρεση του ισόγειου με τον όροφο, λόγω του μεγάλου ύψους του τοίχου του ισόγειου μέχρι το επίπεδο του α' ορόφου. Στοιχεία των όψεων αποτελούν επίσης και οι δύο εξώστες του α' ορόφου που φέρουν λιτά μεταλλικά κιγκλιδώματα. Ο ένας βρίσκεται επί της πρόσοψής του στην οδό Αγ. Θεοφάνους και ένας δεύτερος στην πλαϊνή όψη του κτηρίου προς την αυλή, στον οποίο έχει γίνει μεταγενέστερη επέκτασή του. Στο τελείωμα του κτηρίου, υπάρχει ξύλινη στέγη, η οποία όπως διαπιστώνεται από τη φωτογραφική αποτύπωση, ακολουθεί το περίγραμμα του ορόφου προεξέχοντας περιμετρικά της προσόψεώς του.

Η εν λόγω κατοικία, παρά κάποιων μεταγενέστερων επεμβάσεων που έχει υποστεί είτε εσωτερικά είτε εξωτερικά, διατηρεί αρκετά από τα αρχικά μορφολογικά και τυπολογικά της χαρακτηριστικά και αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα της παραδοσιακής κατοικίας των περιοχών της Μακεδονίας και επομένως και της πόλεως της Νάουσας.

3. Τα κτήρια Β και Γ:

Πρόκειται για δύο αξιόλογες κατοικίες με στοιχεία της τοπικής λαϊκής αρχιτεκτονικής που βρίσκονται σε επαφή με το προαναφερόμενο κτήριο Α, δημιουργώντας μία αξιόλογη ενότητα. Τα δύο κτήρια (Β και Γ) εξωτερικά φαίνεται σαν να αποτελούσαν ενιαίο κτήριο, τα οποία όμως σήμερα είναι αυτοτελείς κατοικίες. Οργανώνονται γύρω από ένα «συλλογικό πυρήνα», με περίκλειστους υπαίθριους και ημιυπαίθριους χώρους, θυμίζοντας ανάλογες πολεοδομικές διατάξεις που υπήρχαν σε παλιότερες εποχές, όπως και στις ελληνικές συνοικίες της γειτονικής Βέροιας (18^{ος} αι.), όπου οι κατοικίες συνήθως οργανώνονται με αντίστοιχο τρόπο γύρω από μια εσωστρεφή γειτονιά. Ο ιστός της πόλης στις γειτονιές αυτών των κτισμάτων είναι συνήθως κλειστός προς τον εξωτερικό δημόσιο χώρο (δρόμο), ενώ η επικοινωνία με τον τελευταίο εξασφαλίζεται με ένα ή περισσότερα περάσματα. Στις εν λόγω κατοικίες η επικοινωνία με το δημόσιο δρόμο της οδού Αγ. Θεοφάνους, γίνεται μέσω ξύλινης δίφυλλης εξώθυρας που βρίσκεται επί της Αγ. Θεοφάνους, με ψηλό διαχωριστικό τοίχο, που αποτελεί και την είσοδο στην εσωτερική αυλή που διαμορφώνεται πίσω της και μεταξύ των κτηρίων Α, Β και Γ. Ένα δεύτερο πέραςμα διαπιστώνεται στην πίσω όψη των κτηρίων Β και Γ που οδηγεί στην πίσω πλευρά του οικοπέδου τους, προς τη οδό Κατρανίτσα, δια μέσω άλλων όμορων ιδιοκτησιών. Μεταξύ των κτηρίων Β και Γ στο επίπεδο των ημιυπόγειων τους, υπάρχει εσωτερική στοά με ξύλινες αντηρίδες και ξύλινα υποστυλώματα (ντιρέκια) που στηρίζουν τα πατόξυλα των δαπέδων των ορόφων τους.

Ο ενιαίος αυτός χώρος επικοινωνεί με τους βοηθητικούς χώρους (αποθήκες) των κατοικιών, καθώς και με την ανοιχτή αυλή.

Οι κατοικίες φαίνεται να αποτελούνται από ημιυπόγειο χώρο, ισόγειο και α' όροφο. Τα υλικά που χρησιμοποιούνται είναι κυρίως η πέτρα, το ξύλο, κεραμίδια και επιχρίσματα.

Ισχυροί τοίχοι μεγάλου πάχους από πωρόλιθο με οριζόντιες ξυλοδεσιές στα ισόγεια και ελαφρότερη

κατασκευή στον όροφο ώστε να υπάρχει μια σχετική ελευθερία στη διάθρωση των χώρων του, χωρίς απαραίτητα να ακολουθεί την κάτοψη του ισόγειου. Έτσι τμήμα του ορόφου των δύο κτηρίων Β και Γ προεξέχει προς τη εσωτερική αυλή (τη θέα), όπου και διατάσσονται και τα περισσότερα «εν σειρά» ανοίγματα, χαρακτηριστικά της παραδοσιακής λαϊκής αρχιτεκτονικής της Μακεδονίας: στενόμακρα με τονισμένο τον κατακόρυφο άξονα, ανασυρόμενα ή ανοιγόμενα με φεγγίτες. Οι προεξοχές των ορόφων τους υποστηρίζονται από ξύλινες αντηρίδες. Όσον αφορά στην μορφολογία τους, διακρίνεται μια στοιχειώδης συμμετρικότητα στην οργάνωση της κύριας όψης τους και ειδικότερα των ανοιγμάτων του α' και β' ορόφου, τα οποία είναι στενόμακρα με τονισμένο τον κατακόρυφο άξονα.

Η πρόσβαση στο ισόγειο του κτηρίου Β γίνεται μέσω μιας μικρής κλίμακας που οδηγεί σε ένα μικρό χαγιάτι.

Το συγκρότημα των τριών (3) κτηρίων, με την μεταξύ τους εσωτερική αυλή, την εσωτερική στοά και την χαρακτηριστική περίφραξη επί της οδού Αγίου Θεοφάνους που το οριοθετεί από το δρόμο, αποτελεί ενιαίο μορφολογικό σύνολο, στην ευρύτερη περιοχή των Αλωνιών, ένα συνθετικό κύτταρο μιας ευρύτερης οικοδομικής νησίδας, που συγκεντρώνει χαρακτηριστικά στοιχεία της τοπικής Μακεδονίτικης Αρχιτεκτονικής και αξίζει να διατηρηθεί και να χαρακτηριστεί ως σύνολο και όχι αποσπασματικά.

Κατόπιν όλων των παραπάνω, για τη διατήρηση της ιστορίας της αρχιτεκτονικής, περιβαλλοντικής, πολεοδομικής και αισθητικής φυσιογνωμίας της πόλης της Νάουσας, προτείνεται να χαρακτηριστούν ως διατηρητέα τα τρία (3) κτήρια (Α, Β και Γ), καθώς και η μεταξύ τους εσωτερική στοά κάτω από τα κτήρια Β και Γ, η εσωτερική αυλή που διαμορφώνεται μεταξύ τους και η περίφραξη με ψηλό διαχωριστικό τοίχο επί της οδού Αγ. Θεοφάνους, που τα οριοθετεί από το δρόμο.

ΠΡΟΤΑΣΗ

1. Ύστερα από τα παραπάνω προτείνουμε την έκδοση απόφασης, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 6 του Ν.4067/2012 περί Ν.Ο.Κ. (ΦΕΚ 79Α') «Νέος Οικοδομικός Κανονισμός», στην οποία θα προβλέπονται τα εξής:

Χαρακτηρίζονται ως διατηρητέα τα κτήρια (Α, Β και Γ), όπως φαίνονται διαγραμμισμένα στο απόσπασμα από την πινακίδα εφαρμογής του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως του έτους 1951 σε κλίμακα 1: 500, μαζί με την εσωτερική στοά κάτω από τα κτήρια Β και Γ, την εσωτερική αυλή που διαμορφώνεται μεταξύ τους και την περίφραξη με ψηλό διαχωριστικό τοίχο επί της οδού Αγ. Θεοφάνους, που τα οριοθετεί από το δρόμο, στην περιοχή «Αλώνια» της Νάουσας, Π.Ε. Ημαθίας, φερομένων ως ιδιοκτησιών: Κληρονόμοι Αναστασίου Πριμέντα (κτήριο Α), Κληρονόμοι Νικολάου Μακούλη (κτήριο Β), Ταξιάρχη Κουτσουπιά (κτήριο Γ), για τους παρακάτω κυρίως λόγους:

α) Το συγκρότημα των τριών (3) κτηρίων, με την μεταξύ τους εσωτερική αυλή, την εσωτερική στοά κάτω από τα κτήρια Β και Γ και την χαρακτηριστική περίφραξη επί της οδού Αγίου Θεοφάνους που το οριοθετεί από το δρόμο, στην ευρύτερη περιοχή «Αλώνια» της Νάουσας αποτελεί ενιαίο μορφολογικό σύνολο, που συγκεντρώνει χαρακτηριστικά στοιχεία της τοπικής Μακεδονίτικης Αρχιτεκτονικής,

β) ο χαρακτηρισμός τους θα συμβάλει στη διατήρηση της ιστορικής μνήμης και φυσιογνωμίας της συγκεκριμένης περιοχής της Νάουσας.

2. Στα χαρακτηριζόμενα διατηρητέα κτήρια και στα στοιχεία του περιβάλλοντος αυτών (εσωτερική στοά, εσωτερική αυλή και περίφραξη επί της οδού Αγ. Θεοφάνους, απαγορεύεται κάθε αφαίρεση, αλλοίωση ή καταστροφή των επί μέρους αρχιτεκτονικών ή διακοσμητικών του στοιχείων και γενικά κάθε επέμβαση που θίγει τον αρχιτεκτονικό χαρακτήρα τους και αλλοιώνει τη μορφή τους.

3. Δεν χαρακτηρίζονται ως διατηρητέες οι πάσης φύσεως νεώτερες επεμβάσεις ή στοιχεία που αλλοιώνουν τα αρχικά κτήρια.

4. **Επιτρέπονται:** α) ο εκσυγχρονισμός των εγκαταστάσεων, η στατική ενίσχυση, η εσωτερική διαρρύθμιση των κτηρίων για λόγους στατικούς και λειτουργικούς, χωρίς αλλοίωση του αρχιτεκτονικού και μορφολογικού του χαρακτήρα και των βασικών αρχών της σύνθεσής τους,

β) ήπιες επεμβάσεις ενίσχυσης του φέροντα οργανισμού ώστε να αποκατασταίνονται φθορές στα οικοδομικά στοιχεία των κτηρίων, για να εξασφαλίζεται η συνοχή, η συνεκτικότητα και η αντοχή αυτών,

γ) η δυνατότητα αναδιάρθρωσης χώρων έτσι ώστε να εξυπηρετούν τις ανάγκες και τις λειτουργίες ενός βιώσιμου κτηρίου, χωρίς να επηρεάζονται οι όψεις. Οι εσωτερικές διαρρυθμίσεις να γίνονται με αναστρέψιμες κατασκευές,

δ) μικρές τροποποιήσεις στα ανοίγματα του κτηρίων, εφόσον κρίνονται αναγκαίες για τη λειτουργικότητα τους, με νέα ίδιας μορφής με τα παλιά, ώστε να εναρμονίζονται με το χαρακτήρα τους,

ε) η αποκατάσταση του κτηρίου επί της οδού Αγ. Θεοφάνους 15 (στέγη, τοιχοποιίες, κουφώματα κτλ) του, καθώς και η επισκευή όπου απαιτείται για όλα τα κτήρια του θέματος.

5. Απαγορεύεται στις κύριες όψεις των κτηρίων η στερέρωση συσκευών μηχανολογικού εξοπλισμού (π.χ. μηχανισμών θέρμανσης – ψύξης, κτλ).

6. Για οποιαδήποτε επέμβαση στα διατηρητέα κτήρια του θέματος, όπως και στα στοιχεία του περιβάλλοντος αυτών περιβάλλοντος αυτών (εσωτερική στοά, εσωτερική αυλή και περίφραξη επί της οδού Αγ. Θεοφάνους), απαιτείται ο έλεγχος των σχετικών μελετών από το οικείο Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής και η έγκριση αυτών από το Τμήμα Παραδοσιακών Οικισμών και Διατηρητέων Κτηρίων της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος, Πολιτισμού και Πολιτιστικής Κληρονομιάς και Αθλητισμού του Υπουργείου Εσωτερικών (τομέας Μακεδονίας - Θράκης). Διευκρινίζεται ότι, με εγκύκλιο του Υπουργείου Εσωτερικών (π.ΥΜΑΘ) μπορούν να ορίζονται εργασίες ή επεμβάσεις σε διατηρητέα κτήρια για τις οποίες δεν θα απαιτείται έγκριση της αρμόδιας υπηρεσίας του.

Εσωτερική διανομή

1. Γραφείο Γενικού Διευθυντή
2. Χρονολογικό αρχείο αρμοδίου τμήματος
3. Αρμόδια υπάλληλο

Με Ε.Υ.

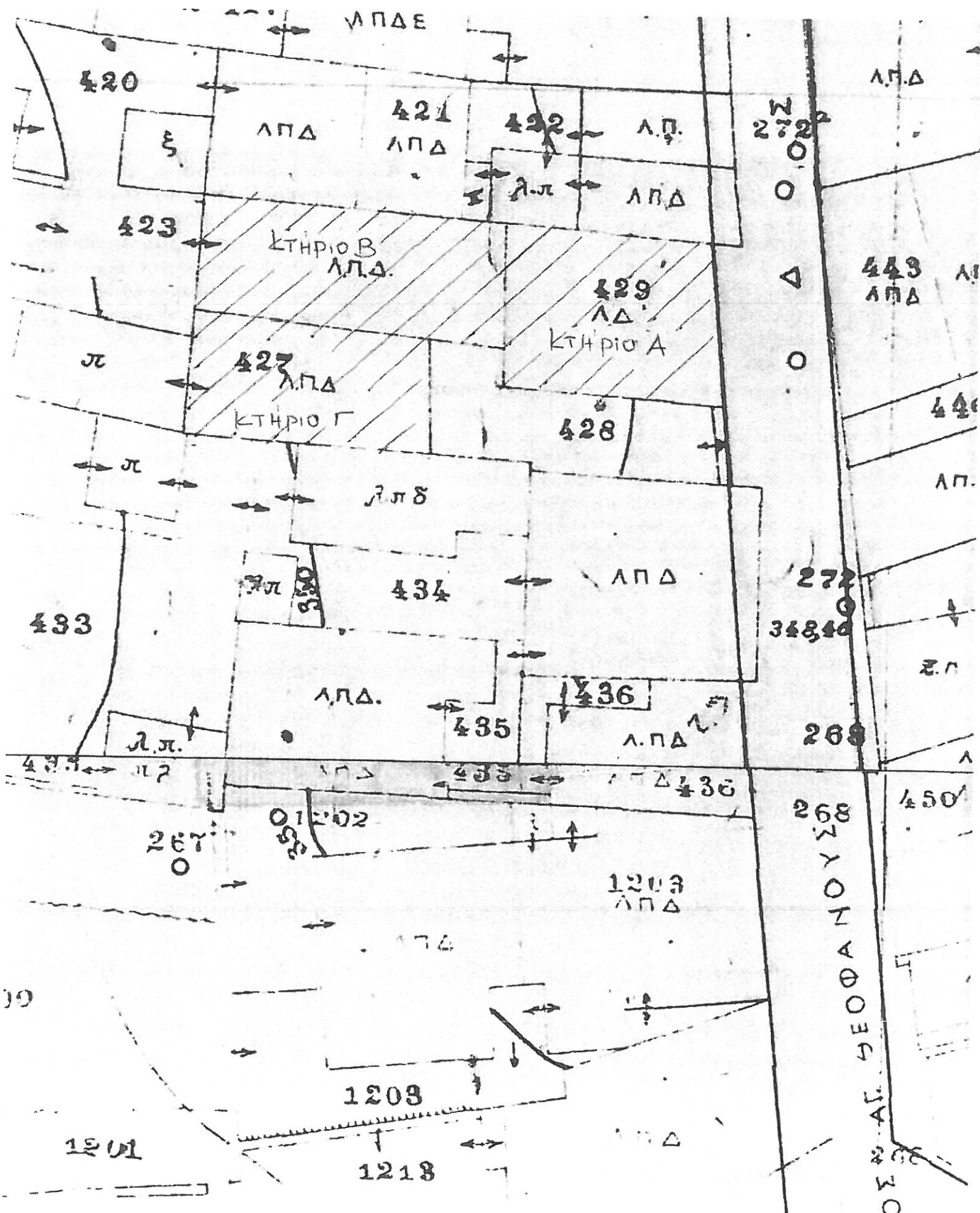
Η Προϊσταμένη Διεύθυνσης

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Νικολέτα Τσικώτη

Φορτωτήρα Αθανασία

Απογραφή των οικοπέδων της κοινότητας...

1950

1:500

